

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/130/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010488
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120010488.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Michala Eliaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. septembra 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného H. V., nar. XX.XX.XXXX v I. nad O., trvale bytom I., I. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Nt/80/2020 zo dňa 28.07.2021 (v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Nt/80/2020 zo dňa 11.08.2022) a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. V. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/34/2013 zo dňa 13.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/88/2014 zo dňa 30.01.2015 bol odsúdený H. V. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. (skutok 1/) a z pokračovacieho zločinu neodvoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák., z pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. a z pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. (skutky 2/ a 3/), pretože

1/ po tom, čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený H. V. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí F. Q. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení D.. L. O. a X. E. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený H. V. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci I. X., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení H. V., X. E. a D.. L. O. na základe predchádzajúcej dohody dostali od F. Q., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000,- Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom Z s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických

služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení H. V. a X. E. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyše ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený D.. L. O. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru.

2/ obvinení H. V., X. E. a D.. L. O. si v presne nezistenom čase, približne od februára 2012, nezisteným spôsobom bez oprávnenia zadovážili a prechovávali na nezistenom mieste a v meste Stará Turá zbrane a strelivo, a to: 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 74198 r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo 38883 m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, z ktorých v dôsledku prerobenia bolo možné strieľať jednotlivito aj dávkami, 1 ks útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného číslo A-10500, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, ktorá bola schopná strieľať jednotlivito aj dávkami, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm BrowningCourt, ktorá bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného číslo D 6154, kal. 9 mm Luger, ktorá v dôsledku prerobenia bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, ktorá bola strelbyschopná, pričom vo všetkých prípadoch ide o zakázané zbrane v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o zbraniach a strelive), vo vzťahu k týmto zbraniam si obvinení bez príslušného povolenia zabezpečili 471 ks nábojov kal. 7,62x39 použiteľných do vyššie uvedených samopalov, 185 ks nábojov kal. 9 mm Luger použiteľných do pištoľí vz. CZ, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCourt, použiteľných do horeuvedenej pištole zn. Makarov, avšak išlo o strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, pričom predmetné zbrane a strelivo obvinení prechovávali až do dňa 19.9.2012, kedy v meste Stará Turá pri budove technických služieb došlo k zaisteniu obvinených a prehliadke motorového vozidla zn. Land Rover s falošným evidenčným číslom Z a jeho tesnej blízkosti, kde boli citované zbrane a strelivo zaistené.

3/ obvinený H. V. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v obci I. X. pred rodinným domom č. XXX v osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Bravo ev. č. K 300 ks nábojov kal. 7,62x39 a 3 ks nábojov kal. 6,35 Browning, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy ho vydal príslušníkom PZ počas prehliadky citovaného motorového vozidla.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h) a § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to 2 kukly čiernej farby zn. Oxford, 2 ks falošných značiek na motorové vozidlo s EČ Z 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 3100 s IMEI: 352972009572599 a 1 ks SIM karta T-Mobile č. 8942102470003725139E. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať. Vyššie uvedeným rozsudkom boli uznaní za vinných aj X. E. a D.. L. O..

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného H. V. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia. Takto zahlásenú sťažnosť už odsúdený do rozhodnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť

výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného H. V. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Vykonal na ňom aj pre svoje rozhodnutie potrebné dokazovanie a vykonané dôkazy správne vyhodnotil. K tomu je potrebné dodať, že odsúdený sa podaným návrhom domáhal len povolenia obnovy konania pokiaľ ide o skutok 1/, pre ktorý bol uznaný vinným.

Krajský súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že inštitút obnovy konania predstavuje (legálny) zásah do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, ktorý inštitút umožňuje súdu ako orgánu verejnom moci konať a rozhodovať o veciach právoplatne rozhodnutých. Účelom konania o povolenie obnovy konania (ako mimoriadneho opravného prostriedku), ktoré skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, je odstránenie možných justičných omylov. Preto možnosť prelomenia princípu právnej istoty vyplýva z nadriadenosti verejného záujmu na spravodlivom súdnom rozhodnutí nad verejných záujmom na právnej istote.

Zo znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. upravujúceho podmienky obnovy konania vyplývajú dve základné podmienky pre povolenie obnovy konania. Prvou podmienkou je zistenie nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych. Za nové skutočnosti alebo dôkazy však nemožno považovať skutočnosti či dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to aj v prípade, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo ich nesprávne vyhodnotil. Nemožno totiž v konaní o povolenie obnovy konania preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Druhou podmienkou je pravdepodobnosť (nie absolútna istota), že tieto novo zistené skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé zabezpečiť v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného. Obe tieto podmienky musia byť splnené súčasne.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa vyššie uvedenými právnymi úvahami a zákonnými podmienkami pri rozhodovaní o podanom návrhu odsúdeného H. V. na povolenie obnovy konania dôsledne riadil.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd považuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za nedôvodný. Súd prvého stupňa sa vysporiadal s týmto návrhom odsúdeného zákonne súladným spôsobom a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodnil. Súd prvého stupňa sa zaoberal všetkými argumentmi odsúdeného, ktoré správne vyhodnotil tak, že v kontexte jeho úvah podrobne popísaných v napadnutom uznesení nemôžu obstať ani viesť k inému rozhodnutiu o jeho podanom návrhu na povolenie obnovy konania.

Krajský súd k tomu dodáva, že v dvojinštannom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S podstatnými a pre vec rozhodujúcimi právnymi námietkami odsúdeného sa riadne vysporiadal už súd prvého stupňa a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku.

K správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa krajský súd len zdôrazňuje, že odsúdený spáchal obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., t.j. už tým, že sa dopustil konania, ktoré spočívalo v organizovaní použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci so zbraňou, organizovanou skupinou a v úmysle spôsobiť uvedeným činom škodu veľkého rozsahu, avšak nedošlo k pokusu ani dokonaniu zločinu. Odsúdeným tvrdené skutočnosti, ktorými odôvodňoval podaný návrh na povolenie obnovy konania, boli preto aj podľa názoru krajského súdu irelevantné a nemožno ich považovať za nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme, ktoré by mohli byť spôsobilé zabezpečiť mu v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie (preto správne súd prvého stupňa odmietol na verejnom zasadnutí vykonať všetky ním navrhované dôkazy). Odsúdený napokon ničím nepreukázal, že by v prípade vypočutého svedka Q. došlo k zmene jeho výpovede, prípadne že by boli splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 5 Tr. por.

Z takto rozvedených dôvodov dospel preto aj krajský súd k záveru, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Sťažnosť odsúdeného preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.